

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

The Relationship between Educational Supervision Skills of School Administrators in the Digital Era and Teaching Behaviors of Teacher under the Secondary Educational Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen

ยุภารัตน์ หาสุข^{1*} อรรถพร วรรณทอง² ไพรวลัย โคตรตะ³

Yuparat Hasuk^{1*} Attaporn Wannathong² Paiwan Kotta³

(Received: 2025-05-11; Revised: 2025-07-23; Accepted: 2025-07-29)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล 2) ระดับพฤติกรรมการสอนของครู 3) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู และ 4) แนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ใช้วิธีการวิจัยเชิงบรรยายหาความสัมพันธ์ ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน และครู จำนวน 330 คน รวมจำนวน 351 คน กำหนดขนาดตัวอย่างตามตารางของ Krejcie และ Morgan ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิแล้วทำการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 และแบบสัมภาษณ์ สถิติวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

¹ M.Ed. Student, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² Assistant Professor, Faculty of Education, Ubon Ratchathani Rajabhat University

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ Assistant Professor, Faculty of Nursing, Ubon Ratchathani Rajabhat University

*Corresponding Author: yupharat.hasuk@gmail.com

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) พฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .863$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) แนวทางพัฒนา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรฝึกทักษะการสื่อสาร รอบรู้เทคโนโลยี จัดวางตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงาน และสามารถออกแบบเครื่องมือวัดผลได้

คำสำคัญ: ความสัมพันธ์ ทักษะการนิเทศในยุคดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา พฤติกรรมการสอนของครู

Abstract

This research aimed to investigate 1) educational supervision skills of school administrators in the digital era level, 2) teaching behaviors of teacher level, 3) the relationships between educational supervision skills of school administrators in the digital era and teaching behaviors of the teachers, and 4) guidelines for developing educational supervision skills of school administrators in the digital era under the Secondary Educational Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen. A descriptive correlational research design was employed. The population consisted of school administrators and teachers under the Secondary Educational Service Area Office Ubon Ratchathani Amnat Charoen. The sample consisted of 21 school administrators and 330 teachers, totally of 351 participants. The Krejcie and Morgan table was used to determine the sample size and stratified random sampling method was used, followed by simple random sampling technique. The assessment tools were collected using a questionnaire with a reliability coefficient of .98 and an interview form. Data analysis involved frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation, and content analysis.

The findings revealed that: 1) The educational supervision skills of school administrators in the digital era in overall were at a high level. 2) The teaching behaviors of teachers in overall were at a high level. 3) The correlation between educational supervision skills of school administrators in the digital era and teaching behaviors of teacher was a high level of positive correlation ($r_{xy} = .863$) with a statistical significance at the .01 level and 4) The development guidelines suggested that school

administrators should improve communication skill, master technology, assign personnel on the work appropriately, and could design assessment tools.

Keywords: Correlations, Educational supervision skills in the digital era, School administrators, Teaching behaviors of teachers

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการสร้างและพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะ รวมถึงความเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ จากความสำคัญของการศึกษานี้ รัฐบาลจึงกำหนดเป็นแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ ผู้เรียนมีความรู้และสมรรถนะที่จำเป็น มีความสุข และมีเป้าหมาย ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ เพื่อพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและดิจิทัลอย่างรวดเร็ว (Digital Disruption) และมีแนวโน้มที่การจัดการศึกษาจะเปลี่ยนแปลงไป โดยได้วางกลยุทธ์ด้านการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ส่งเสริมให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และเป็นผู้สร้างสรรค์นวัตกรรม (Co-creation) ให้กับผู้เรียนในทุกระดับชั้น สนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีการพัฒนาตนเองทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีจรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น (สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ดังนั้น ในการจัดการศึกษา การที่จะบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ย่อมขึ้นอยู่กับคุณภาพการสอนหรือตัวผู้สอนที่จะต้องมียุทธศาสตร์การสอนที่หลากหลายและเลือกใช้ให้เหมาะสมตามความแตกต่างของผู้เรียน สิ่งเหล่านี้ คือ พฤติกรรมการสอนของครู (พิสมัย สุวรรณบุผา, 2564)

พฤติกรรมการสอนของครู (Teaching behavior) เป็นการกระทำที่ครูแสดงออกเกี่ยวข้องกับวิธีการสอน การถ่ายทอดความรู้ หรือเทคนิคต่างๆ โดยอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและเกิดการเรียนรู้ รวมถึงความพยายามของครูในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน มีการวัดและประเมินผล โดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เกิดการพัฒนาด้านความรู้ เจตคติ และทักษะต่าง ๆ จนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างราบรื่นเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม (รัชนิดา การิรัตน์, 2564) ครูจึงมีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ครูมีคุณภาพในการสอนย่อมทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังที่ Millman (1981) กล่าวว่า พฤติกรรมการสอนในห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ถ้าครูเอาใจใส่และคอยควบคุมพฤติกรรมการสอนของตนให้เป็นไปในทิศทางที่กำหนด จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ การสอนจึงเป็นกระบวนการชักนำให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะที่กำหนดไว้

การที่ครูจะมีพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ย่อมเกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้บริหารสถานศึกษาที่จะต้องมึบทบาทในการส่งเสริมศักยภาพ เป็นแรงสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาอยู่เสมอ และเป็นผู้นำหลักในการดำเนินงานต่าง ๆ ให้บรรลุจุดหมายของการก้าวไปสู่หนทางการพัฒนาการศึกษา ดังนั้นงานที่ถือได้ว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดในสถานศึกษาจึงเป็นงานบริหารวิชาการ ที่จะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษาจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร ชี้นำให้ครูผู้สอนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน สร้างความรู้ความเข้าใจ สร้างความตระหนักที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของครูตามแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ (ณรงค์ศักดิ์ รมเย็น และคณะ, 2566) โดยจะต้องเริ่มจากการสร้างความรู้ความเข้าใจในการทำงาน การเป็นผู้นำวางแผนการทำงาน ตลอดจนนำปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนมาร่วมกันแก้ปัญหาตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล ฉะนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และมีทักษะในการนิตการศึกษาศึกษา สามารถช่วยเหลือ แนะนำ และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ครูในโรงเรียนได้ (ชวล ไซยเทพ, 2566)

ทั้งนี้ทักษะการนิต (Educational supervision skill) เป็นความรู้ ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้กระบวนการและประสบการณ์การนิตนำมานิตการศึกษาศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องฝึกฝน พัฒนาตนเอง และลงมือปฏิบัติจริงจึงจะเกิดทักษะที่เพิ่มขึ้นที่จำเป็นนำมาใช้ในการนิต (ชวล ไซยเทพ, 2566) เพราะกระบวนการนิตการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนา ปรับปรุง และเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษาในสถานศึกษา รวมถึงพัฒนาคุณภาพครูให้สามารถจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2564) กำหนดมาตรฐานตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา ลักษณะงานที่ปฏิบัติด้านการบริหารวิชาการและความเป็นผู้นำทางวิชาการ กำหนดให้ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติงานนิต กำกับ ติดตาม และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครู โดยส่งเสริมกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน สร้างและสนับสนุนให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางวิชาการซึ่งจะต้องให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูในด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ จึงต้องเป็นผู้มีทักษะหลายประการเพื่อให้การนิตการศึกษาศึกษาประสบผลสำเร็จ (เสาวนีย์ สิริสุขศิลป์, 2566)

ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีทักษะการนิตของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า มีทักษะการนิตของผู้บริหารสถานศึกษา 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการประเมินผล 2) ด้านการจัดวางตัวบุคคล และ 3) ด้านการจัดการ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการสอนของครู 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดทำแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน และ 5) ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน (นฤมล อึ้งเจริญ,

2564) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาในประเด็นเพิ่มเติม คือ 1) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ เนื่องจากเป็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือกลุ่มบุคคลซึ่งมีความหลากหลายทางด้านความคิดและความแตกต่างระหว่างบุคคล และ 2) ทักษะด้านความเป็นผู้นำ ซึ่งเป็นทักษะการบริหารงานที่สามารถสร้างแรงจูงใจให้บุคคลอื่นยอมรับและเต็มใจปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ก่อนนำมาสังเคราะห์เป็นประเด็นการวิจัยภายใต้กลุ่มเป้าหมายและบริบทของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตั้งอยู่ที่อำเภอเมืองอุบลราชธานี มีสถานศึกษาในสังกัด 81 แห่ง กระจายอยู่ใน 32 อำเภอ ประกอบด้วยจังหวัดอุบลราชธานี 25 อำเภอ และจังหวัดอำนาจเจริญ 7 อำเภอ ยังพบปัญหาที่จำเป็นต้องพัฒนา คือ พฤติกรรมการสอนของครูในสังกัดส่วนใหญ่ ยังไม่ได้รับการสร้างความเข้าใจในการวัดและประเมินผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยครูผู้สอนยังคงนำวิธีการวัดและประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบแบบเลือกตอบมาใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไม่มีความหลากหลายตามสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน เน้นการวัดความรู้ ความจำมากกว่าความแตกต่างระหว่างผู้เรียน ทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการวัดความรู้ความเข้าใจที่ซับซ้อน และความสามารถในการปฏิบัติ ส่งผลให้เห็นข้อบกพร่องต่าง ๆ ของการจัดการเรียนรู้ และผู้บริหารสถานศึกษามักใช้ข้อมูลที่ได้จากการวัดและประเมินในการตัดสินใจหลายอย่าง แต่ยังไม่ได้ให้การนิเทศในด้านพฤติกรรมการสอนที่ถูกต้องให้กับครู สะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการใช้ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาและพฤติกรรมการสอนของครูได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้บริหารจะต้องปรับให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ, 2564)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว เพื่อให้เท่าทันโลกยุคดิจิทัล ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เนื่องจากงานวิจัยในเรื่องนี้ยังมีค่อนข้างจำกัด และเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีทักษะการนิเทศ สามารถสนับสนุนพฤติกรรมการสอนของครูให้บรรลุเป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา นั่นคือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
2. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
4. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลและพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความสัมพันธ์กันทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

วิธีการวิจัยเชิงบรรยายหาความสัมพันธ์ (Descriptive Correlation Research)

2. ประชากร ตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ประชากร คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ใน 81 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 3,619 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 213 คน และครู จำนวน 3,406 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 351 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 21 คน และครู จำนวน 330 คน กำหนดขนาดของตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan (1970) ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม จากนั้นเทียบสัดส่วนแล้วทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) คือ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ จำนวน 3 คน ในสถานศึกษา 3 ขนาด คือ 1) สถานศึกษาขนาดเล็ก 2) สถานศึกษาขนาดกลาง และ 3) สถานศึกษาขนาดใหญ่และสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม ใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ตามคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

2.3.1 มีประสบการณ์การบริหารสถานศึกษามากกว่า 10 ปีขึ้นไป

2.3.2 มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และได้รับรางวัลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศการศึกษา

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

3.1 ตัวแปรที่ 1 ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านมนุษยสัมพันธ์ 2) ด้านความเป็นผู้นำ 3) ด้านการจัดวางตัวบุคคล 4) ด้านการทำงานเป็นทีม และ 5) ด้านการประเมินผล

3.2 ตัวแปรที่ 2 พฤติกรรมการสอนของครู ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการจัดทำแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และ 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิด คือ

4.1 แบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยมีเนื้อหาครอบคลุม ขอบข่ายทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู มีค่าดัชนีความสอดคล้องทั้งฉบับ เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ .98 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล เพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารสถานศึกษาประเมินตนเอง และครูประเมินผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .98

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู โดยผู้บริหารสถานศึกษาประเมินครู และครูประเมินตนเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน จำนวน 24 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .95

4.2 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) ด้านมนุษยสัมพันธ์ 2) ด้านความเป็นผู้นำ 3) ด้านการจัดวางตัวบุคคล 4) ด้านการทำงานเป็นทีม และ 5) ด้านการประเมินผล

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 แบบสอบถาม

5.1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เพื่อขออนุญาตใช้แบบสอบถาม

5.1.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาตัวอย่างในสังกัด เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูตอบแบบสอบถาม

5.1.3 ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมแบบสอบถาม โดยกำหนดระยะเวลาส่งคืนภายใน 15 วัน

5.1.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ เพื่อเตรียมนำข้อมูลไปวิเคราะห์

5.2 แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน ในประเด็นแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 แบบสอบถาม

6.1.1 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequencies) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

6.1.2 วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครู โดยการหาค่าเฉลี่ย

(Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มีการแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) เพื่อจัดระดับ ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล และพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.1.3 การวิเคราะห์สถิติเชิงอ้างอิง เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของ Pearson (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560) ได้กำหนดการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.91-1.00 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับสูงมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.71-0.90 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับสูง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.31- 0.70 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01- 0.30 หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู อยู่ในระดับต่ำ

6.2 แบบสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการศึกษา โดยระบุเป็น 4 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D.=0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ ($\bar{x} = 4.48$, S.D.= 0.58) รองลงมาคือ ด้านการประเมินผล ($\bar{x} = 4.39$, S.D.= 0.59) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดวางตัวบุคคล ($\bar{x} = 4.36$, S.D.= 0.68) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล โดยภาพรวมและรายด้าน

ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล	ระดับความคิดเห็น (n=351)			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านมนุษยสัมพันธ์	4.37	0.62	มาก	4
2. ด้านความเป็นผู้นำ	4.48	0.58	มาก	1
3. ด้านการจัดวางตัวบุคคล	4.36	0.68	มาก	5
4. ด้านการทำงานเป็นทีม	4.38	0.65	มาก	3
5. ด้านการประเมินผล	4.39	0.59	มาก	2
รวม	4.39	0.58	มาก	

2. พฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$, S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.48$, S.D.=0.62) รองลงมา คือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.45$, S.D.= 0.66) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดทำแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D.=0.59) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวมและรายด้าน

พฤติกรรมการสอนของครู	ระดับความคิดเห็น (n=351)			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
1. ด้านการจัดทำแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้	4.43	0.59	มาก	4
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.48	0.62	มาก	1
3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้	4.45	0.66	มาก	2
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน	4.44	0.64	มาก	3
รวม	4.45	0.61	มาก	

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ($r_{xy}=.863$) นอกจากนี้ยังพบว่าทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทั้ง 5 ด้าน และพฤติกรรมการสอนของครูทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู

ทักษะการนิเทศของผู้บริหาร สถานศึกษาในยุคดิจิทัล	พฤติกรรมการสอนของครู				Y_{tot}
	ด้านการจัดทำแผน และเตรียมการจัด การเรียนรู้ (Y_1)	ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ (Y_2)	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีเพื่อ การเรียนรู้ (Y_3)	ด้านการวัดและ ประเมินผล การเรียนรู้ (Y_4)	
1. ด้านมนุษยสัมพันธ์ (X_1)	.752**	.752**	.755**	.773**	.780**
2. ด้านความเป็นผู้นำ (X_2)	.804**	.808**	.783**	.809**	.823**
3. ด้านการจัดวางตัวบุคคล (X_3)	.713**	.727**	.743**	.734**	.750**
4. ด้านการทำงานเป็นทีม (X_4)	.803**	.812**	.805**	.809**	.830**
5. ด้านการประเมินผล (X_5)	.795**	.801**	.777**	.796**	.814**
X_{tot}	.834**	.841**	.834**	.846**	.863**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. แนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยสรุปเป็นรายด้าน ดังนี้

4.1 ด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรปรับการนิเทศให้เหมาะกับบริบท ปัจจุบัน โดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีผ่านการสื่อสารที่ชัดเจน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการ สื่อสาร เช่น แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ควรส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครู มีบทบาทในการวางแผน รับฟังความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง และใช้เหตุผลในการตัดสินใจ พร้อมทั้งสนับสนุน ขวัญกำลังใจของครูด้วยการนิเทศแบบชี้แนะ และจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

4.2 ด้านความเป็นผู้นำ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ด้านการนิเทศที่ทันสมัย ควบคู่ไปกับการ ใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น โปรแกรมซูม (Zoom) โปรแกรมกูเกิล มีต (Google Meet) และโปรแกรม ไมโครซอฟท์ ทีมส์ (Microsoft Teams) สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาครูผ่านบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ควรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการพัฒนาสถานศึกษา สื่อสารวิสัยทัศน์ให้ครูและบุคลากรเข้าใจและมี ส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านความรับผิดชอบ วินัย จรรยาบรรณ และคุณธรรมในการตัดสินใจ เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้ยั่งยืน

4.3 ด้านการจัดวางตัวบุคคล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะนิเทศโดยคัดเลือกจาก ความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรใช้ เทคโนโลยี เช่น แพลตฟอร์มการประเมินสมรรถนะออนไลน์ เพื่อจัดวางตำแหน่งงานให้เหมาะสม และ ปรับเปลี่ยนบุคลากรอย่างเป็นระบบ พร้อมติดตามและประเมินผลหลังการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการ หมุนเวียนงาน (Job Rotation) เพื่อพัฒนาทักษะ ลดความจำเจ และเพิ่มความพร้อมในการปรับตัวผ่านการ เรียนรู้ออนไลน์

4.4 ด้านการทำงานเป็นทีม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม โดย เน้นที่ความร่วมมือของครูและบุคลากรในการบริหารและจัดการเรียนการสอน ควรมีการใช้เทคโนโลยีในการ กำหนดเป้าหมายของการนิเทศและวางแผนงานนิเทศร่วมกันกับครู เพื่อให้มีความชัดเจน ตรงกับความต้องการ ของครูและบุคลากรทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ลดความขัดแย้ง ส่งเสริม ความสามัคคี และยอมรับความแตกต่างเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ

4.5 ด้านการประเมินผล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการประเมินผลที่ ทันสมัย ออกแบบเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสม และใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็น ระบบ เพื่อให้การประเมินผลการทำงานของครูมีความแม่นยำ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมการประเมินให้เป็น กระบวนการที่โปร่งใส มีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจภายในองค์กร พร้อมทั้งให้ครูเรียนรู้เกี่ยวกับการ

ประเมินผลแนวใหม่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้สามารถประเมินตนเอง ปรับปรุงงาน และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ มีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านการประเมินผล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดวางตัวบุคคล ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการนิเทศการศึกษา ตลอดจนมีทักษะการนิเทศในยุคดิจิทัล เพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์ นั่นคือการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาสมัยใหม่ ด้วยการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพและประสิทธิภาพสูงสุดในการนิเทศ ในขณะเดียวกันการดำเนินกิจกรรมการนิเทศในสถานศึกษานั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีบทบาทเป็นผู้ชักนำให้ครูยอมรับจุดมุ่งหมายในการนิเทศ คอยส่งเสริมให้กำลังใจ และสร้างแรงบันดาลใจให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องมีความเป็นผู้นำ สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ครูยอมรับและเต็มใจปฏิบัติงาน เป็นผู้ประสานให้เกิดความร่วมมือภายในสถานศึกษา เพื่อให้การปฏิบัติงานนิเทศสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ร่วมกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ด้านความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ พัฒนพงศ์ทองศรี (2565) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับมัธยมศึกษา พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ เอกรัฐ บุญเพ็ญ และพระมหาไกรวรรณ ชินทตติโย (2566) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านความเป็นผู้นำ รองลงมาคือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านกระบวนการกลุ่ม และด้านประเมินผล ตามลำดับ

2. พฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ทั้งโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการจัดทำ

แผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลจากการปฏิรูปการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาขยายผลให้ครูต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน จากผู้สอนมาเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ พฤติกรรมการสอนของครูในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นที่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสำคัญที่นำเอาประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ครูจัดเตรียมไว้มาจัดกิจกรรมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ได้ให้ความสำคัญกับสถานศึกษาในสังกัด ผ่านการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาบุคลากรด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา นอกจากนี้ยังมีการนิเทศออนไลน์ครูแกนนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และเปิดโอกาสให้คณะครูโรงเรียนต่าง ๆ เข้าชมกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ พัฒนา ปรับปรุงการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พฤติกรรมการสอนของครู ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ พิสมัย สุวรรณบุผา (2564) ที่ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า พฤติกรรมการสอนของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการจัดกิจกรรมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการเตรียมการสอน และยังสอดคล้องกับ ณรงค์ศักดิ์ รมเย็น และคณะ (2566) ที่ได้ทำการศึกษความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 พบว่า พฤติกรรมการสอนของครู โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ โดยรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับสูง ($r_{xy}=.863$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทั้ง 5 ด้าน และพฤติกรรมการสอนของครูทั้ง 4 ด้าน มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ ถ้าทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสูงขึ้นก็จะส่งผลให้พฤติกรรมการสอนของครูสูงขึ้นด้วยเช่นกัน ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นและเห็นว่าทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลและพฤติกรรมการสอนของครูนั้นมีความสัมพันธ์กัน เพราะผู้บริหารสถานศึกษานั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการนิเทศ มีความรู้ ความสามารถในการใช้กระบวนการและประสบการณ์การนิเทศนำมานิเทศการศึกษา ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องฝึกฝน พัฒนาตนเอง และลงมือปฏิบัติจริงจึงจะเกิดทักษะในแต่ละด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านมนุษยสัมพันธ์ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการจัดวางตัวบุคคล ด้านการทำงานเป็นทีม และด้านการประเมินผล สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อ

พฤติกรรมการสอนของครู ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทในฐานะผู้นำในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม ชี้นำให้ครูผู้สอนได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอนไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นฤมล อึ้งเจริญ (2564) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารกับพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับ ณรงค์ภัทร ดวงชัย (2565) ที่ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม พบว่า การนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. แนวทางการพัฒนาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ อภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

4.1 ด้านมนุษยสัมพันธ์ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรปรับการนิเทศให้เหมาะสมกับบริบทปัจจุบัน โดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีผ่านการสื่อสารที่ชัดเจน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการสื่อสาร เช่น แอปพลิเคชันไลน์ (Line) ควรส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม เปิดโอกาสให้ครูมีบทบาทในการวางแผน รับฟังความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง และใช้เหตุผลในการตัดสินใจ พร้อมทั้งสนับสนุนขวัญกำลังใจของครูด้วยการนิเทศแบบชี้แนะ และจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ Doyle (2023) ได้อธิบายว่า ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้นำที่ดีต้องมีทัศนคติเชิงบวก สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างชัดเจน ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร ให้เกียรติ ยอมรับ เข้าใจ เห็นอกเห็นใจและเอาใจใส่ผู้อื่น และยังสอดคล้องกับ ชัชวาลย์ สาสอน และคณะ (2567) ที่ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า องค์ประกอบด้านมนุษยสัมพันธ์ ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลในองค์กรด้วยความเป็นกัลยาณมิตรที่ดี มีความเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบข้างของการทำงาน รู้จักตนเองและปรับตัวปรับใจให้อยู่ร่วมกับสังคมการทำงานได้อย่างมีความสุข เกิดความสัมพันธ์ในการทำงานในองค์กรอย่างเป็นกันเอง และทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

4.2 ด้านความเป็นผู้นำ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ด้านการนิเทศที่ทันสมัย ควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น โปรแกรมซูม (Zoom) โปรแกรมกูเกิล มีต (Google Meet) และโปรแกรมไมโครซอฟท์ ทีมส์ (Microsoft Teams) สนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาครูผ่านบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning) ควรมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนในการพัฒนาสถานศึกษา สื่อสารวิสัยทัศน์ให้ครูและบุคลากรเข้าใจและมี

ส่วนร่วมในการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้านความรับผิดชอบ วินัย จรรยาบรรณ และคุณธรรมในการตัดสินใจ เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ พเยาว์ แก้วตา (2563) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้นิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ควรมีนโยบายให้ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นส่งเสริมให้ครูมีความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง และผู้บริหารควรนำแนวทางการนิเทศรูปแบบใหม่ ๆ มาพัฒนาบุคลากร และยังสอดคล้องกับ คชา ปราณีตพลกรัง (2564) ที่ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำ มีความรู้เชิงทฤษฎี ความสามารถ ทักษะบทบาทหน้าที่ คุณธรรม และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาให้ทันสมัย เหมาะกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 หรือโลกยุคใหม่

4.3 ด้านการจัดวางตัวบุคคล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรแต่งตั้งคณะนิเทศโดยคัดเลือกจากความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องเฉพาะด้าน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาในยุคดิจิทัลควรใช้เทคโนโลยี เช่น แพลตฟอร์มการประเมินสมรรถนะออนไลน์ เพื่อจัดวางตำแหน่งงานให้เหมาะสม และปรับเปลี่ยนบุคลากรอย่างเป็นระบบ พร้อมติดตามและประเมินผลหลังการเปลี่ยนแปลง สนับสนุนการหมุนเวียนงาน (Job Rotation) เพื่อพัฒนาทักษะ ลดความจำเจ และเพิ่มความพร้อมในการปรับตัวผ่านการเรียนรู้ออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ Dessler (1994) ได้อธิบายว่า การจัดวางตัวบุคคลจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการ คือ การวางแผน การจัดการองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน และการควบคุม และยังสอดคล้องกับ ญัฐพร เดชทะสอน และคณะ (2568) ที่ได้ทำการศึกษาการนิเทศภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารและบุคลากรในสถานศึกษาควรร่วมกันวางแผนการนิเทศ โดยการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย ประชุมเตรียมการนิเทศ กำหนดขอบเขตในการนิเทศ จัดลำดับความสำคัญของปัญหา แต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการนิเทศภายในอย่างชัดเจน เพื่อพัฒนาการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพและส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียน

4.4 ด้านการทำงานเป็นทีม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีม โดยเน้นที่ความร่วมมือของครูและบุคลากรในการบริหารและจัดการเรียนการสอน ควรมีการใช้เทคโนโลยีในการกำหนดเป้าหมายของการนิเทศและวางแผนงานนิเทศร่วมกันกับครู เพื่อให้มีความชัดเจน ตรงกับความต้องการของครูและบุคลากรทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ลดความขัดแย้ง ส่งเสริมความสามัคคี และยอมรับความแตกต่างเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ พเยาว์ แก้วตา (2563) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้นิเทศภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 พบว่า ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28 ควรมีนโยบายให้ผู้บริหารโรงเรียนกระตุ้นส่งเสริมให้ครูมีความกระตือรือร้นต่อการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง และผู้บริหารควรนำแนวทางการนิเทศรูปแบบใหม่ ๆ มาพัฒนาบุคลากร และยังสอดคล้องกับ คชา ปราณีตพลกรัง (2564) ที่ได้ทำการศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีภาวะผู้นำ มีความรู้เชิงทฤษฎี ความสามารถ ทักษะบทบาทหน้าที่ คุณธรรม และประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษาให้ทันสมัย เหมาะกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 หรือโลกยุคใหม่

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีนโยบายให้บุคลากรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในโรงเรียน และยังสอดคล้องกับ เอกฤษฎ์ บุญเพ็ญ และพระมหาไกรวรรณ ชินทตติโย (2566) ที่ได้ทำการศึกษาทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานใช้ความสามารถของตน โดยมอบหมายให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงาน ผ่านการระดมสมองร่วมกับครูและบุคลากรให้ทำงานได้อย่างสำเร็จ

4.5 ด้านการประเมินผล คือ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีความรู้ความสามารถในการประเมินผลที่ทันสมัย ออกแบบเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสม และใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อให้การประเมินผลการทำงานของครูมีความแม่นยำ ควรส่งเสริมวัฒนธรรมการประเมินให้เป็นกระบวนการที่โปร่งใส มีส่วนร่วม และสร้างความเข้าใจภายในองค์กร พร้อมทั้งให้ครูเรียนรู้เกี่ยวกับการประเมินผลแนวใหม่ผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้สามารถประเมินตนเอง ปรับปรุงงาน และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ ฉันทนันท์ วิทธิเวชกุลธร และสุมิตรา ยาประดิษฐ์ (2565) ที่ได้ทำการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง การดำเนินงานตามกระบวนการนิเทศภายในกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร ให้ข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารต้องให้ความช่วยเหลือครู โรงเรียนควรจัดประชุมสัมมนาและฝึกอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับวัดผลประเมินผลให้มากยิ่งขึ้น โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาให้การอบรมกระบวนการนิเทศภายใน ส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาดูงานทั้งในและนอกสถานที่ และยังสอดคล้องกับ ขชล ไชยเทพ (2566) ที่ได้ทำการศึกษา ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนการประเมินผล มีวิธีการครอบคลุม มองการปฏิบัติงานเป็นภาพรวม ใช้การวัดและประเมินผลตามสภาพจริง จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะด้านการประเมินผลการปฏิบัติให้แก่ผู้บริหาร และสามารถนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ พบว่า ด้านการจัดวางตัวบุคคล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา จึงต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นที่จะพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความรู้ในการวิเคราะห์ศักยภาพของบุคลากรโดยอาศัยเทคโนโลยี มีทักษะในการจัดวางตัวบุคคลและปรับเปลี่ยนบุคลากรให้เหมาะสมกับงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานศึกษา

1.2 จากการศึกษาพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา อุบลราชธานี อำนาจเจริญ พบว่า ด้านการจัดทำแผนและเตรียมการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาครูให้มีกระบวนการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยการจัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้และวิธีการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งสื่อวัสดุอุปกรณ์เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ

1.3 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ เมื่อพิจารณาตัวแปรทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลในแต่ละด้านกับพฤติกรรมการสอนของครู ตัวแปรคู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด คือ ด้านการทำงานเป็นทีมกับพฤติกรรมการสอนของครู มีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับสูง ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับทักษะด้านการทำงานเป็นทีม พัฒนาตนเอง และสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะในการนิเทศการศึกษาที่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างบุคลากร การสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นได้อิสระจะช่วยให้การทำงานร่วมกันราบรื่น ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลในลักษณะวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เนื่องจากจะสะท้อนให้เห็นข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น สามารถวิเคราะห์สภาพปัญหาอันเป็นสาเหตุที่ทำให้ทำงานนิเทศนั้นไม่ประสบความสำเร็จ และนำไปใช้ปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงานนิเทศได้

2.2 ควรศึกษาปัจจัยทำนายทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การปฏิบัติงานของครู และความเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารสถานศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชล ไชยเทพ. (2566). *ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร]. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=64421229205
- คชา ปราณีตพลกรัง. (2564). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา*. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มมรวิทยาเขตอีสาน*, 2(1), 22-29. <http://ojs.mbu.ac.th/index.php/hsjs/article/view/1406>
- ชัชวาลย์ สาสอน, วันเพ็ญ นันทะศรี และอภิสิทธิ์ สมศรีสุข. (2567). *การศึกษาองค์ประกอบทักษะการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา*. *วารสาร มจร.ทริภูมัยปริทรรศน์*, 8(3), 88-100. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JMHR/article/view/b-007/>
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือวิจัย: แนวทางการนำไปใช้อย่างมืออาชีพ*. อมรการพิมพ์.
- ณรงค์ภัทร ดวงชัย. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม*. *วารสารสิรินธรปริทรรศน์*, 23(2), 325-338. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jsrc/article/view/250606>
- ณรงค์ศักดิ์ รมเย็น, อนันท์ ประสาน และสุภาพ เต็มรัตน์. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เขต 12*. *วารสารนาคบุตรปริทรรศน์*, 15(2), 221-229. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/nakboot/article/view/255017/>
- ณัฐพร เดชทะสอน, นาวี อุดร และอัศววัฒน์ บุปผาพิศศักดิ์. (2568). *การนิเทศภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา นครพนม*. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา*, 16(1), 18-37. <https://so20.tci-thaijo.org/index.php/JAD/article/view/550>
- ฉันทนันท์ วิทธิเวชกุลธร และสุมิตรา ยาประดิษฐ์. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานตามกระบวนการนิเทศภายในกับพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสมุทรสาคร*. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 8(2), 125-139. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/svittj/article/view/259716>

- นฤมล อึ้งเจริญ. (2564). ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- เพยาว์ แก้วตา. (2563). ทักษะการนิเทศของผู้บริหารภายในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 28. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- พัฒนพงศ์ ทองศรี. (2565). ทักษะการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของโรงเรียนมาตรฐานสากลระดับมัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/6316/>
- พิสมัย สุวรรณบุผา. (2564). ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร]. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=61421247113
- รัชนิดา การีรัตน์. (2564). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ไม่ได้ดีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนวยการเจริญ. (2564). นิเทศติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา. <https://www.sesao29.esdc.go.th>
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). รวมกฎหมายกฎระเบียบการบริหาร งานบุคคลด้านกฎหมายของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. <http://www.bopp.go.th/?p=2404>
- เสาวนีย์ สิริสุขศิลป์. (2566). ภาวะผู้นำทางการนิเทศการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3). โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เอกรัฐ บุญเพ็ญ และพระมหาไกรวรรณ ชินทตติโย. (2566). ทักษะการนิเทศการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร. วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย, 21(1), 339-341. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/mgsj/article/view/268612>

Dessler, G. (1994). *Human resource management*. Prentice-Hall.

Doyle, A. (2023, 5 May). *Interpersonal skills*. The balance. <https://www.thebalancemoney.com/interpersonal-skills-list-2063724#toc-types-of-interpersonal-skills>

Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

<https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/001316447003000308>

Millman, J. (1981). *Handbook of Teaching Evaluation*. Sage Publications.